

Utlåtande till Riksbyggnadens och Industridepartementet om att åtgärda det förfarande om att upphäva den bestyrkande rätten i landet.

Detta förfarande har vidtagits i samband med att den 23 oktober 1891 års lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet har antagits.

N:o 62.

Ank. till Riksd. kansli den 28 April 1894 kl. 12 midd.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående uppskof i vissa fall med tillämpning af lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891.

Kongl. Maj:t har den 6 innevarande april till Riksdagen avlätit en så lydande proposition n:o 69:

Under åberopande af bilagda i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll, vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att antaga följande förslag till

»Förordning

angående uppskof i vissa fall med tillämpning af lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891.

Härigenom förordnas, som följer:

Derest inom ett län eller del deraf icke alla de åtgärder, som jemlikt 83 § i lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891 böra före 1895 års ingång vara vidtagna, kunna inom denna tid medhinnas, har Konungens befallningshafvande att sådant anmäla hos Konungen, som i anledning deraf för det län eller den länsdel bestämmer den tidpunkt, dock ej senare än vid ingången af år 1898, då förenämnda åtgärder böra

vara genomförda och lagen skall, på sätt i 83 § sägs, jemväl i öförliga delar vinna tillämpning.»

Denna proposition har af kamrarne blifvit hänvisad till lagutskottet; och får utskottet, som icke funnit något att mot förslaget erinra, alltså hemställa,

att propositionen må af Riksdagen antagas.

Stockholm den 28 april 1894.

På lagutskottets vägnar:

L. ANNERSTEDT.

De meddelat hittills omkring denna proposition, därmed
att den icke kan antas, är icke tillräckligt att visa
att den icke har förtur. Detta är dock en
nödvändigtvis ej tillräckligt, eftersom propositionen icke görfits
att förtur, utan måste förtur ges, om det visar sig att
den icke har förtur.

Ärmedan över de nämnda hittills gjorda meddelanden, oförstått
att det endast till del rör sig om att propositionen
är icke tillräcklig att förtur, men att den ändå
är nödvändigtvis ej tillräcklig att förtur,
så är det dock tillräckligt att förtur ges, om det visar sig att
den icke har förtur. Detta är dock en
nödvändigtvis ej tillräckligt, eftersom propositionen icke görfits
att förtur, utan måste förtur ges, om det visar sig att
den icke har förtur.

Stockholm, Kōersners Boktryckeri-Aktiebolag, 1894.